

[Aksel Larsen.]

ligvis et attentat på den overenskomst, man har bundet arbejderne til. Det er vi modstandere af, og vi vil derfor stemme imod ændringsforslaget.

Hvorvidt det ærede medlem hr. Viggo Starcke også vil stemme imod det, er jeg ikke klar over, men der står jo, at han ikke er tilhænger af det.

Så er der lovforslaget om sukkerafgiften. Hvad det angår, har man sluttet et kompromis således, at man ikke vil sætte prisen helt op til 87 øre, men foreløbig til 60 øre — jeg går ud fra, at dette er prisen af fabrik. Jeg er fuldstændig klar over, at hvis man først begynder på at sætte sukkerprisen i vejret, er det kun et spørgsmål om tid, når sukkerprisen vil være fordoblet i forhold til, hvad den er i dag. Jeg tænker på den pris, forbrugerne må betale. Vi var ikke tilhængere af den oprindelige tanke om at sætte prisen op til, jeg tror, det var 87 øre pr. kg, vi er heller ikke tilhængere af at sætte prisen op til 60 øre pr. kg.

Nu står der ikke noget i lovforslaget om denne pris, men i betænkningen står der, at udvalgsflertallet er enedes med handelsministeren om, at prisen på sukker til hjemmeforbrug fastsættes til 60 øre pr. kg. Vi er modstandere af dette, og da vi ikke var medlemmer af udvalget og derfor ikke kunne bringe vor mening til udtryk i betænkningen, må vi bringe den til udtryk her i folketinget og gør det ved at fremsætte følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Folketinget udtaler, at prisen for sukker til hjemmeforbrug ikke må fastsættes højere end den i dag gældende pris, 41 øre pr. kg af fabrik, og fortsætter dermed behandlingen af lovforslaget.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Aksel Larsen: At vi er modstandere af forslag til lov om ændring i lov om stempelafgift, altså en forhøjet skat på lotterisedler, er en selvfølge, og vi har ikke fået blidere følelser overfor dette forslag, siden det var til første behandling.

Det samme gælder forslaget om forhøjelse af statsbanetaksterne. Vi agter at stemme

imod det, og jeg har herom intet at føje til det, der er sagt af mit partis ordfører i sådanne anliggender.

Hvad angår forslag til lov om ændringer i postloven, foreligger der et ændringsforslag fra udvalget eller rettere to, som er tiltrådt af hele udvalget. Vi har ydermere hørt det ærede medlem hr. Viggo Starcke sige, at han var tilhænger af denne forhøjelse af posttaksterne. Det ærede medlem ved, at post- og telegrafvæsenet giver overskud. Alligevel stemmer det ærede medlem og hans parti for en yderligere forhøjelse af posttaksterne, hvorved overskuddet bliver endnu større. Det er det, man på godt dansk kalder indirekte skat, og når retsforbundet på den måde stemmer for indirekte skatter, synes jeg, retsforbundet skulle stikke piben lidt ind med hensyn til at bebrejde andre partier, at de ikke skulle overholde deres program i så henseende. Ganske vist vil retsforbundet aldrig kunne komme til at rette bebrejdelser mod os i anledning af vort forhold til vort program, men jeg tænker på retsforbundets ivrighed med hensyn til at rette bebrejdelser imod andre partier.

Vi er modstandere af både den foreslåede ændring og af den ændring, der forudses gennem en bemærkning i betænkningen. Vi mener overhovedet ikke, at posttaksterne bør forhøjes, men vi synes, det er noget usmageligt, at man så ændrer ministerens forslag derhen, at aviserne skal undtages fra forhøjelsen. Jeg ville meget gerne have en saglig og holdbar motivering for, at aviserne skal undtages fra en portoforhøjelse, når man synes, at en portoforhøjelse er rimelig på alt andet. Ja, man skal ikke misforstå mig, jeg agiterer ikke for at forhøje portoen, hverken på aviser eller på noget andet, men dette, at man specielt vil undtage aviserne, skønt aviserne var med i ministerens forslag, er dog et bevis på, at her handles der ikke udfra, hvad der er sagligt rimeligt, men udfra, hvilke praktiske erhvervsmæssige interesser der er stærkt repræsenteret i tinget — det kan jo ikke nægtes, at avisbranchen er temmelig stærkt repræsenteret. Bevares, jeg erkender, at man kan sagtens komme med en tilsyneladende holdbar forklaring; man kan sige, at det jo er et kulturgode, at folk kan læse aviser, og man skal ikke fordyre kultur-